

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

THEMA: HET HEIL VAN DE HEMELVAART VOOR DE KERK

Het is al even geleden, in verband met het Heilig Avondmaal, maar misschien kunt u zich wel herinneren, dat laatste gedeelte van het antwoord, dat we daar nog op zouden letten, een volgende keer. Dat was dat stukje: "Door Wiens kracht wij zoeken dat daarboven is, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods, en niet dat op de aarde is". En ik heb toen gezegd: Ja, dit is ook zo'n belangrijk stuk uit het antwoord, dat, zo de Heere wil, zullen wij daar nog een keer met elkaar op letten. En dat willen wij dan vanmiddag doen.

We hebben verschillende dingen gehoord.

Het Voorspreker zijn van de Heere Jezus, waartoe dat is. Wat dat inhoudt.

Het Pand in de hemel, ons vlees. Waarbij wij niet moesten denken aan het zondige en het verkeerde, maar waarbij wij moesten denken aan het feit dat de Heere ons geschapen heeft, niet als engelen, maar als mensen van vlees en bloed en met een ziel. Eén mens. En dat ook dat verheerlijkt zal worden als dat Hoofd die lidmaten tot Zich zal trekken, en zij gelijkvormig gemaakt zullen zijn aan Zijn verheerlijkt lichaam.

En we hebben ook nog iets gezegd van die Heilige Geest. Hoe nu Christus daar in het binnenste heiligdom de Pleiter en de Eiser is op grond van Zijn eigen werk. En hoe Hij die uitgaande toorn als het ware tegen de zonde van ons mensen, hoe Hij vóór het aangezicht van de Vader staat. Want het Wezen van God kan niet overeen komen, kan geen compromis vinden met de zonde, maar moet dat alles verteren. En hoe Hij nu daar die Voorspreker is, zodat zelfs om Zijns wille alles hier op aarde ook nog bestaan kan. Niet alleen Gods kerk, maar als het ware de hele schepping mag daar nog op enigerlei wijze van profiteren, en daarin delen.

En hoe nu die Heilige Geest werkzaam is, en hier op aarde Christus verheerlijkt. Ons als het ware influistert het woord van Christus, dat het rijkelijk in ons wone. Maar ook die Geest die de strijd aanbindt met de verdorven geest. Ik laat dat nu verder rusten omdat wij - ik weet niet precies, maar ik dacht nu voor de derde keer bij dit antwoord stilstaan, en daarom kom ik er niet al te veel op terug. Maar ik wilde dus tot slot dat laatste zinsdeel, "door Wiens kracht", dat is dus de kracht van de Heilige Geest, de Geest van Christus, "door Wiens kracht wij zoeken dat daar boven is".

Ja, dat is een heel belangrijk slot. Want nu gaat het over de Heilige Geest en over ons. We hebben gehoord van de Voorspraak, we hebben gehoord van het Pand, en het tegenpand de Heilige Geest, maar wat doet die Heilige Geest nu nog meer? En om nu

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

het geheel enigszins te verduidelijken. Of te verduidelijken, even in den brede te noemen, daarom noem ik u ook enkele dingen uit het Woord van God die rechtstreeks of zijdelings met dit zinnetje te maken hebben.

Ik zou willen beginnen met de vraag: Bent u wel eens geschrokken?

Natuurlijk is iedereen wel eens geschrokken, of hiervan of daarvan. Maar ik bedoel, bent u wel eens geschrokken van wat u hebt horen voorlezen: De tijd is nabij, die onrecht doet dat hij nog onrecht doe; die vuil is dat hij nog vuil worde, die rechtvaardig is dat hij nog gerechtvaardigd worde, en die heilig is dat hij nog geheiligd worde. Bent u daar wel eens van geschrokken? In die zin, dat het net was alsof dat woord als een lamp als het ware, als een licht brandde in uw ziel, en in uzelf teweeg bracht een schrik. Een gevoel van verlorenheid. Een gevoel van, er is voor mij geen doen meer aan. Want ik doe onrecht, en nu moet ik nog meer onrecht doen. Ik ben vuil, en ik moet nog vuil worden.

Niet dat je dat misschien zo hardop zegt, maar dat het gevoel, het gewicht als het ware van deze woorden een zodanige reactie in u teweeg brengen, alsof er een loodzwaar gewicht boven je wordt opgetild, en op je wordt neergelaten, dat je bestemd bent om de maat van je ongerechtigheid vol te maken, en om jezelf rijp te maken voor de eeuwige ondergang. En dat je als door een siddering bevangen het einde al voor ogen krijgt: "Straks dan zal ik voor God staan als diegene die op duizend vragen geen antwoord weet. En die in eigen geweten overtuigd zal zijn dat er maar één weg is voor mij, en dat is de eeuwige ondergang. Eeuwig van God verlaten worden. Eeuwig met alle vijanden Hem tegenzijn".

Hebt u weleens zo - ik zeg niet dat dat moet, och, wij moeten niets, maar ik vraag het alleen maar. Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe.

Misschien hebt u weleens een stukje overgeslagen bij het lezen als u voor uzelf las. Dat je dacht ja, dat je gauw dit stukje oversloeg. Omdat je de woorden niet eens kunt lezen. Bij het zien van de woorden is er al dat deksel dat boven uw hoofd hangt, en wat de put voor eeuwig zal toesluiten. En terwijl je voelt, weet, het is allemaal mijn eigen schuld, en tegelijkertijd ook beseft, ik zal het toch doen, ik kan niet anders dan dat ik ben. En tegelijkertijd toch voelen dat dat geen verontschuldiging is, dat het je je leven kost, het eeuwige leven. Maar toch die wetenschap dat je zo door en door tot in de kern van je wezen zondaar bent, dat bedoel ik met de vraag: Ben je daar wel eens van geschrokken van zo'n woord? En dan in dat mooie licht van dat wat hier staat, die tegenstelling zou je zeggen van dat werk van de Heilige Geest, "door Wiens kracht wij zoeken dat daarboven is, waar Christus is, zittende aan de rechterhand van God, en niet dat op de aarde is".

Nu, ik durf niet te zeggen tegen u: Schrik maar niet. Dat durf ik niet te zeggen. Ik durf ook niet te zeggen: Ja maar, daar moet je niet aan toegeven, zo moet je niet denken. Dat durf ik ook niet te zeggen. Als de Heere dat tegen mij zou zeggen, dat ik dat moest zeggen, dan zou ik dat ook zeggen. Maar dat kan ik op dit moment niet zeggen, dat de Heere dat tegen mij zegt: "Ja, nu ja, dat zijn die goddeloze boeven, dat zijn die massamoordenaars, dat zijn die, weet ik wat het zijn. Dat zijn de verworpenen, dat zijn die goddelozen". Ja, maar als jij het nu bent? Als ik het nu ben? En dan die

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

tegenstelling: Die rechtvaardig is dat hij nog gerechtvaardigd worde. Maar het woordje 'gerechtvaardigd' betekent hier eigenlijk niet 'gerechtvaardigd worden door het geloof', maar eigenlijk meer wat Jakobus zegt: Dat het geloof openbaar zal komen in de vruchten, in het leven. Dus die rechtvaardig is, die door de kracht van de Geest van de Heere Jezus Christus mag wandelen naar Zijn goddelijk bevel, dat hij voortgang make 'nog rechtvaardiger worden'. En die heilig is, dat hij wasse en toeneme om nog meer de beeltenis te vertonen van de Heere Jezus Christus. Dat is uit het verband wel duidelijk. Dat je daar niet even overheen kunt springen met de idee van: Ja zie je wel, die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde. Nee, zo komen we daar niet zo makkelijk overheen.

Wat is dat toch? Nu, ik zei, ik durf niet te zeggen van, nu ja daar moet je niet van schrikken. Daar moet je niet van schrikken. Want er staat toch dat de Heere geen lust heeft aan de dood des goddelozen, maar daarin dat hij zich bekeert en leeft. Ja maar dat gebeurt toch. Het is niet zo dat de Heere een soort lust heeft, maar dat de Heere het nu aan onze lust overlaat of wij dat doen zullen, bekeren of zo. God zegt het. En als God het zegt gebeurt het ook.

Manasse was een grote onrechtvaardige boef zou je kunnen zeggen. Die het bloed van de kinderen van de Heere vergoot als water door de straten van Jeruzalem. Maar God zegt: "Ik heb geen lust in de dood des goddeloze, maar daarin dat hij zich bekeert en leeft". Maar dan bekeert Manasse zich. "Toen bekende Manasse dat de Heere God is". Ik bedoel, je moet dat woord niet in de lucht hangen en er van gaan maken, wat doen wij nu? Want er is er niet een die het doet, er is er maar Eén die het doet. Maar Die het dan ook inderdaad doet! Dat bewijst de hele Schrift. Dat de Heere het vervult, en dat Hij zondaren uit de duisternis trekt tot Zijn wonderbaar licht. Dat Hij ze te sterk wordt, dat Hij ze overreedt.

Dus zo kom je er ook niet uit.

Is dat dan iets dat de mensen die hier beschreven worden, dat die als het ware overgegeven zijn, door God, aan het kwaad? Zijn dat dan de mensen waar totaal niets meer aan te doen is, omdat God er niets meer voor doet? Omdat God zegt: Zwijg, ze waren niet om Mijn Naam te vermelden.

Ja, maar dan is het ook erg. Dat is eigenlijk het ergste. Als dat zo is, dat de apostel hier te zien krijgt van zijn Zender: Die in het kwade zit, die in het onrecht zit, die in het vuil zit, die zichzelf misschien wel aan laten spreken met 'vuillak' en 'vuile schoft', en dat vinden ze nog heel gewoon ook, dat dat degenen zijn die overgegeven zijn tot het eeuwige oordeel. En dat ze nu de maat van de ongerechtigheid vol móéten maken. Dat is even iets ontzaggelijk ernstigs. Dat kan je toch niet dragen. Als je nu hier je beeld in vindt en niet hier: "Door Wiens kracht wij zoeken dat daar boven is".

Nu, ik kan me wel heel goed indenken persoonlijk, maar ook voor u, dat er een donkere schaduw over je ziel valt. En dat je schrikt. En dat misschien de gedachte bij je opkomt, misschien zeg je het ook wel zachtjes: Dat is eeuwig kwijt. Ik ben die verworpene, ik ben die ongerechtige man of vrouw. Ik ben vuil, en nu zal ik de maat vol moeten maken totdat het einde komt.

Ik zei: Ik wil niet zeggen tegen u, tegen mezelf: Je moet niet schrikken. Waarom niet? Omdat ik ergens - nu gaat het even niet over mezelf, met onszelf hoeven we eigenlijk

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

nergens blij mee te wezen, maar het gaat nu over de prediking, over het onderwijs - omdat ik ergens blij ben dat dat Woord u of mij treft. Ergens ben ik daar blij mee. Want dit Woord van God komt in de gemeente. Dat Woord komt bij de christelijke mensen. Dat Woord wordt doorgaans niet gelezen of gehoord in deze wereld, waar men zonder God, vervreemd van het burgerschap rondloopt. De engel heeft gezegd: Schrijf aan de gemeente, en aan de engel der gemeente: "Dit zegt Hij die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt". En dit zeg ik nu niet om een schrik te ondermijnen, maar als je werkelijk schrikt moet ik het je zeggen. Niet als het zo maar een smoesje is, omdat je in je eigen oog daar niet bij hoort. Of omdat jij dat op dit moment zo niet ervaart. Maar ik moet het toch zeggen.

Ik ben blij met degene, die zegt: Man, nu noem je iets, ja, daar moet ik volmondig 'ja' op zeggen. En daarom zeg ik wat ik nu zeg.

Dit Woord komt in de gemeente. Dit Woord wordt niet zomaar ergens in de lucht gehangen, te grabbel gegooid. Dit Woord komt in de gemeente. Dit woord is levend en scherp als een zwaard. Het treft, als het God behaagt, misschien niet die schandaal van een buurman die zich nergens wat van aantrekt, maar mij en jou. God heeft er een bedoeling mee. God wil hier niet poneren dat ik zal zeggen: Nu ja, laten we nog maar een poosje doorgaan met het kwaad. Ik ben toch verworpen, het is toch afgelopen. Nee, dan zegt God dat ook niet eens tegen je, dan zegt God dat niet. Maar als het niet afgelopen is, als Zijn gunst en genade en Zijn Woord en Zijn Evangelie tot ons gericht zijn, en tot op heden blijven, dán zegt God dat.

God pakt dat christelijk mens. God pakt die mens die denkt dat hij het op een accoordje kan gooien met de duivel, met de zonde, met de wereld. God pakt die mens die naar Zijn Naam genoemd is, maar die net zo'n goddeloos hart heeft als een ander mens, pakt God beet. Daar zegt God dat nu tegen.

O wat is dat - dat andere ook hoor, maar dat laat ik nu eens even rusten, het gaat even alleen om dit stukje - God houdt hem als het ware boven het vuur. God laat hem zowat bijna stikken. Want hij die dit woord aangaat, hij voelt en ervaart tot in het diepst van zijn ziel dat het waar is. Hij weet dat het waar is. Een mens groeit ergens naartoe, hij wordt ergens rijp voor. Of die druiven die in de wijnpersbak van de toorn Gods geworpen worden, of die halmen die worden afgemaaid, waarvan de korrels worden gebracht in Zijn schuur, één van tweeën.

Je mag eigenlijk God wel bedanken dat je schrikt. Dát je schrikt. Eigenlijk - ja het klinkt heel raar - moet je zeggen: "Ik dank U Heere, dat Gij toornig op mij geweest zijt, door zo'n boodschap te sturen, 'die onrecht doet dat hij nog onrecht doe, die vuil is dat hij nog vuil worde', hopeloos". Want als je schrikt, als je misschien stillerjes zegt: "Ik ben die man", dan zal je het toch niet wezen. Dan zal je toch ervaren dat je een ander leven hebt.

Dat klinkt erg tegenstrijdig. Dan zal je toch ervaren dat je bij die rare mensen hoort, die tegelijk klagen en zeggen: "Vergeef". Dat je behoort bij die mensen die zeggen:

'Wil mij Uwe Naam ter eer,
al mijn euveldâan vergeven;
ik heb tegen U o Heere,
zwaar en menigmaal misdreven'.

En tegelijk:

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

'Hun die Zijn verbond en woorden,
als hun schatten gadeslaan'.

Daar hoor je bij. Anders zou de Heere de moeite niet eens nemen. Het klinkt heel raar, maar dan zou de Heere de moeite niet nemen om ons aan het schrikken te maken. Dan zouden we gewoon doorgaan, en zeggen: "Wat is dat nu voor onzin, allemaal voor onzin". Maar nu we in de tang komen, nu we geen uitweg zien, nu is het een bewijs dat God zo goed is, dat Hij nu in die christelijke kerk op wien de einden der eeuwen gekomen zijn, nog dat Woord zijn kracht laat hebben. En dat afkerige kind eens even boven het vuur houdt om hem te laten voelen - hem-haar-mij-u - zo staat het er bij. Je bent òf op weg naar de hemel, òf op weg naar de hel. Een derde weg is er niet. Je wordt òf rijp voor de schuur van Christus, òf rijp voor de wijnpersbak van Zijn toorn. Wat een gewicht, wat een ontzettend gewicht. Je hebt mensen die poetsen - dat is al een slecht teken trouwens hoor - die weten overal een antwoordje op, en die weten overal een tekst voor, en die weten altijd het gewicht van het Woord op een christelijke godsdienstige manier te ontkrachten. Zodat ze nooit eens met hun hoofd tegen de muur staan en nooit eens denken en geloven, 'oh, dat ben ik'. Altijd hebben ze alleen maar goede waarheden. Dat is ook niet te begeren.

Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe, ga maar door. Die man leek er wel iets op. Zijn jongens zeiden: "Vader", - of het zondag was of door de week weet ik niet - "vandaag gaan we de bloemetjes eens buiten zetten". Ze wilden een dagje gaan 'stappen'. Toen zegt hij : "Jongens, dat is goed, hier heb je een tientje" - dat was vóór de oorlog heel wat - "daar heb je misschien wel genoeg aan. Maar je vader zal God aanroepen tot een Getuige. God die geen ledig aanschouwer is".

Dat kun je niet nadoen, dat weet ik wel. Daar moet je geloof bij krijgen uiteraard. Maar ze kwamen wel totaal overstuur, totaal in de war, terug bij vader. "Zo jongens, schik gehad?" Ze dachten dat ze regelrecht in de put terecht kwamen. Dat zeg ik erbij, daar moet je geloof voor hebben om dat te zeggen, dat kun je niet nadoen, dat hoeft ook niet. Maar dit, dat God nu bezig is. Nou, ga je gang maar, ga je gang maar. Ga maar door tot het bittere einde toe met je onrecht. En wordt maar steeds vuiler. Vuil ben je toch, dus dat kan er ook nog wel bij hoor, en dat kan er ook nog wel bij. Dat God dat doet. Je maakt je eigen klaar voor de grote ondergang.

Maar wat bedoelt God? God bedoelt dit: "O God wees mij zondaar genadig. Ik heb het verdiend, ik ben die ellendeling, ik ben die". En toch, en toch, door dit alles heen spreekt, door deze woorden heen speelt - dat heb je misschien nog nooit gezien, dan hoop ik dat je nu iets mag voelen - de trekkende liefde Gods des Vaders. Waar Hij uitsluit, trekt Hij.

Waar Hij zegt: "Het is afgelopen, maak je pakkie maar vol, en dan weet Ik wat Ik doen zal". Daar is Hij eigenlijk op weg om ons te brengen: "Wil mij Uwe Naam ter eer, al mijn euveldâan vergeven". Daar is Hij eigenlijk op weg in Zijn gemeente, in Zijn kerk, om ze te laten zingen: "Ontzondig mij met hysop, en mijn ziel nu gans melaats, zal rein zijn en genezen, was mij geheel, zo zal ik witter wezen dan sneeuw. Vernieuw toch in het binnenste van mij een vaste geest, een andere Geest". Dat is Gods doel.

Daarom, als je geschrokken bent moet je nog niet naar de duivel luisteren. Want de duivel zegt: "Nu, doe dat laatste stapje nu ook maar, en schep dat laatste maatje er ook nog maar bij, je hoort het toch" Dat doet de duivel. En de duivel die wil je wanhopig

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

maken. De duivel wil dat je zegt: "Het is met mij te erg. Kijk maar, hier ben ik voor opgeschreven".

Of is het zo dat je niet anders wil dan je leven verteren in de dienst van de satan, van de duivel, van de zonde. Dan zou je eigenlijk moeten schrikken, maar dan schrik je niet. Dan schrik je misschien niet, dan wuif je het weg. Maar als dat zo is, als je niet als zo'n ellendige gevangene misschien, of zo'n geboeide of geketende, of zo'n aangeklaagde die zegt: "Het is alles waar, ik ben die ellendeling, zou er nog doen aan zijn voor mij? Die tegen al Zijn geboden zwaarlijk gezondigd heb, en nog zondig". Dan zegt Hij: "Ja, er is doen. Je zult nog rechtvaardiger worden".

Wat is toch alles raadselachtig. Maar ik zou zo hopen dat een tipje van de sluier werd opgelicht. Van tweeën één, of het één of het ander. Maar dat degene die het past en die vanmiddag zegt, die schoen past mij, en die toch door Gods genade, niet alleen gelooft dat hij ten verdere gaat, maar die ook stamelt: "Och Heere alstublieft, alstublieft, is het mogelijk dat zo één zalig wordt?" Die moet ik zeggen, omdat u dit woord aangaat, omdat het u echt aangaat, daarom zal God uw stenen gans sierlijk leggen, en Hij zal u op saffieren grondvesten. Uw glasvensteren zal Hij kristallijn maken. Hij zal het kromme recht maken en het hobbelachtige tot een vlak veld. Want in de Heere zullen zich beroemen het ganse zaad van Israël. En zij zullen zeggen: Gewisselijk, bij de Heere zijn gerechtigheden.

Dat we het toch zo, het Woord van God eens mochten ervaren, als een levend Woord. Als een Woord dat zo de kamer, de keuken, de slaapkamer, de kelder, de zolder binnen komt stappen en het licht aansteekt. Dat levende Woord dat ons trekt uit die moordspelonk, dat pest-hol waar we zelf ingekropen zijn.

Nu gaan we eens letten op dat mooie stukje van de Catechismus, want dit was iets, dat moest even vooraf. Maar het staat er wel mee in verband.

"Door Wiens kracht wij zoeken dat daarboven is, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods, en niet dat op de aarde is".

Kinderen, jullie moeten ook heel goed opletten - dat moeten we altijd natuurlijk - er staat in Colossen: "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand van God. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn".

Dat zou toch wel eens een aanleiding kunnen vormen - het is niet nodig, maar het kan wel - tot misverstand. De hemelvaart van Christus, het heil wat Hij bereidt heeft voor Zijn gemeente, voor Zijn kinderen, is dat nu daarin gelegen? Vaak denken mensen dat hè. Of ze het echt altijd zo denken, dat weet ik niet. Of dat het meer een verbergen is, ik weet het niet. Dat moet ieder voor zich maar trachten uit te maken. Maar, bij zulke dingen, als je nu zulke dingen noemt, dan komt er nogal eens een reactie in de vorm van: "Dus het christelijk leven, of het leven van een christen hier op aarde, dat is een leven waarbij je zoekt wat boven is. En dat je hoe langer hoe meer tracht te ontvluchten, jezelf te distantiëren van wat op de aarde is". En dan komen natuurlijk de vragen.

De vragen van: "Als ik dus echt gelovig zou mogen zijn, of bekeerd zijn", hoe iemand dat dan ook omschrijft laten we even in het midden, "dan kan ik eigenlijk dit wel opzeggen, en dat wel opzeggen. En dan moet je zoveel mogelijk proberen afgezonderd te leven". Je leest de krant misschien nog een beetje, maar beter kon je maar niets

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

lezen. Je luistert naar het nieuws, maar beter kon je het maar niet doen. Je bent getrouwd, maar het zou beter zijn als je alleen maar aan de Heere dacht, en voor de Heere leefde. Je gaat naar school, maar och, wat zegt het eigenlijk allemaal. Het is allemaal van beneden. Allemaal dingetjes van de tijd, die gaan voorbij. Je zoekt een baan, maar wat is dat nu? Wat betekent dat nu eigenlijk? Als je maar bekeerd mag zijn. Als je maar weten mag waar je naar toe gaat, en hoe het verder voor eeuwig met je zijn zal.

Ik denk dat heel veel mensen toch die gedachte hebben. Als je dan denkt aan: "Door de kracht van de Heilige Geest Die gegeven is, zoeken de dingen die boven zijn". Met een pijnlijk gevoel praat je over gewone dingen. Het liefst zeg je: "Ach, vakantie", bijvoorbeeld, ik noem maar wat, "nou ja". Je vrouw wil dat, je moet wat voor de kinderen doen, maar Met als achtergrond "zoek de dingen die boven zijn". Je voelt jezelf al een heel werelds mens misschien als je op een avond zegt: "Nu, zullen we eens foto's bekijken, zullen we eens dia'tjes bekijken". Misschien wel een filmpje dat je zelf gemaakt hebt. Nu ja, je stemt wel toe dat je maar een gewoon mens bent, maar er zit iets in, in het zeggen, waaruit een ander als je goed luistert toch een beetje op kan merken, 'ja, hij of zij doet dat wel, maar toch'. "Ja toch, ik ben nu eenmaal zo, maar het zou eigenlijk beter anders kunnen zijn".

Vaak hoor je dan ook, uit die sfeer, als de kinderen een spelletje doen waar ze in verdiept zijn, een waarschuwend stem.

Ik kan me indenken dat iemand op een gegeven moment zegt: "Ja, maar wat moet ik dan toch, hoe is dat dan. Betekent dat dan als ik wel eens mensen zie die zich nergens mee bemoeien, ze zijn nergens lid van, ze doen nergens aan mee, ik kan ze herkennen want ja, ze trekken zich ergens ook nergens iets van aan. Ze dragen andere kleren als ik, of ze hebben dit anders, enzovoorts, is dat het dan?" En dan steekt een mens ook vaak al weer een beetje zijn stekels uit. "Nou als dat het is", weet je wel, "dan"

Nu, daar wil ik nu eens trachten iets over te zeggen.

Het is in de eerste plaats de kracht van de Heilige Geest, de Geest van Christus, waardoor wij zoeken hetgeen boven is. Betekent dat dan dat we geen oog hebben voor het aardse, voor het leven hier? Nee, dat betekent het níet!

Ik weet wel, de apostel zegt: "Vrouwen hebben als niet hebbende, kopend als niet kopende", enzovoorts. Maar dat laat ik nu eens even rusten, ik kan niet alles erbij betrekken, dat voelt u wel aan. U moet dat ook niet direct in stelling brengen tegen mij, en zeggen: "Ja, maar dat staat er toch maar". Want ik heb daar geen tijd voor om daar nu overal op in te gaan.

Maar je hebt gemerkt dat de lijn van dit antwoord is: De Heere Jezus is in de hemel bezig, en Zijn Geest is hier op aarde bezig. Hij is de Geest van de heerlijkmaking. Hij is de Geest van de verheerlijking. Hij is de Geest die in de modder als het ware van ons leven inkomt, om ons te trekken uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht. Daar is Hij mee bezig.

Zoals de duivel bezig is om ons hoe langer hoe geschikter te maken voor de hel, voor de ondergang, voor het verdriet, voor het verlies, voor de vereenzaming, - daar is hij altijd mee bezig - voor de Godverlating. Dat is het werk van die andere geest, die tegenpartij. Zo is de Geest van Christus juist andersom, om ons te bewegen en

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

werkzaam te doen zijn, in ons, naar de andere kant. Naar de verheerlijking. Naar de blijdschap, naar de gemeenschap, naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die niet meer tegenover elkaar staan.

Ik hoop dat wij dit stukje met elkaar eens zijn. Dat de Heilige Geest ons niet over wil of kan hebben, om rijp gemaakt te worden voor de hel. Dat kan niet. Dat kan toch niet?! Dat dat nu de vrucht zou zijn van het lijden en sterven van de Heere Jezus en het bidden van de Heilige Geest. Dat we hier als het ware op een soort, net als druivenmost op vaten worden gezet, het één wordt wijn, het andere wordt weer wat anders, het wordt gerijpt. Zodat wij nu als het ware voor de duivel zouden rijpen, enzovoorts. Dat kan niet. De Heilige Geest is dus een Geest die inkomt om te zoeken wat daarboven is.

Wat is daarboven?

Daarboven is de Heere Jezus, Christus.

Daarboven is de genade.

Daarboven is de vergeving.

Daarboven is de kracht van de opgestane Heere.

Daarboven is die geestelijke Pleitbezorger, die Bidder aan de rechterhand van God.

Daarboven is de Redder, die verloren zondaren zet op weg naar huis.

Daarboven is die God die ook Zijn hele schepping niet in handen kan laten van de zonde, van de duivel. Maar die net zo lang zal branden tot de laatste brand toe. Waarin de aarde en haar werken zullen smelten. Om nochtans, in principe, die aarde vast te houden. En een nieuwe hemel en een nieuwe aarde te herscheppen. Zoals Hij ook van die vijanden van God, vrienden zal maken. En van die vloekers, God-lovers. Daar is Hij mee bezig.

Door de kracht van de Heilige Geest, zoeken wat daarboven is, de genade. Het begin, de voortzetting, het einde.

Waarom? Dat we zo gauw mogelijk boven zullen zijn? Nu, dat laat ik even in het midden, dat komt wel weer eens bij een andere gelegenheid. Nee, dat we uit het gesloten circuit, uit de oven die deze wereld is, waarin miljoenen mensen als het ware, ergens voor gaar worden. Waar ze ergens naar toe rijpen, geen deel dan in dit leven wachten. Alles stuit af op het 'hier en nu'. Er is geen verder doel, er is geen verder uitzicht. Alles wat je doet, ik zou zeggen haast, lieve mensen: Als je zo denkt, dan kun je ook gerust zeggen: die school? dat werk? die hobby? die aardigheid die je hier en daar aan hebt? Het betekent allemaal niets. Het betekent allemaal niets als je in die gesloten wereld zit, afgesloten, en je hebt geen perspectief, dan kun je of een heleboel lol trappen en zeggen: "Nu, dan zal ik er uit halen wat er uit te halen is". Nu, daar ben je niet gelukkig mee, dat weet ik, dat bewijst de praktijk. Al die gekke dingen, al die dingen waarin mensen denken dat het dat is, daar gaan ze in ten onder. Of je wordt wanhopig dat je het niet meer ziet zitten.

Maar nu, en dat is de kern, ik hoop dat we dat begrijpen, de kinderen ook: Dat zoeken wat daarboven is dat betekent niet, 'mijn huwelijk? och ja een noodzakelijk kwaad. Kinderen? nu ja. School? hmmm. Gezellig avondje met elkaar zo en al die dingen meer? ach het heeft niets te betekenen, het is allemaal van beneden, allemaal van beneden'. Nee! voel je nu aan, juist niet!!! Want de Heilige Geest is bezig om ons in de modder verzonken leven zin te geven.

Dan kun je zeggen: Nu ja, maar die zin zit toch niet in je huwelijk of in je gezin, of in je

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

baan waar je half overspannen misschien van geworden bent. Of iets in je hobby, wat je leuk vind of fijn, of graag doet, dat is de zin toch niet? Nou, wees even voorzichtig. Want die God, die Geest die bezig is om te stuwen naar de voleinding toe, die Geest probeert, is bezig, werkzaam, om ons juist uit dat gesloten circuit te halen wat het deel is van een mens buiten God. Die kan met recht zeggen op een gegeven moment: "Verschrikkelijk, waar doe je het allemaal voor, alles is voor niets, alles heeft geen zin". Maar nu, 'o gezegende mensen', mag ik nu wel even zeggen, je gelooft het misschien niet, we zijn zo begonnen: Wie onrecht doe Maar nu zeg ik ook: Gezegende mensen, dat God bezig is, op die manier, die Geest, dat je zoekt dat daarboven is. Daar gaat het heen. Het klinkt heel raar, maar met alles wat hier gelouterd, hier geheiligd wordt, wat hier zin heeft, en dan moet je niet te gauw zeggen: Dat of dat heeft geen zin. Of: Dat of dat is maar gewoon natuurlijk. Nee, wie weet welke gedachten een plaatje bij je oproept. Ik wil niet godsdienstig zijn, want ik weet dat wij niet zo geestelijk zijn. Ik weet ook dat het maar één, één wenk is van de Heilige Geest, al gebeurt het misschien niet zoveel, en je zegt:

'Het ruime hemelrond,
vertelt met blijde mond,
Gods eer en heerlijkheid.'

En in een ogenblik misschien, dat je in een maanverlichte nacht staat, dat je misschien zegt: Wat betekent dat nu? Dat er iets op je valt van het heimwee. Nu onder de zon en de maan wordt er geslacht en gedood, verwoest door de zonde: O God, wanneer zult U Uw schepping bevrijden uit de kluisters van de duivel en van de boze machten? Ik zou zeggen, nu heb je juist wél reden, jongens, om een meisje te zoeken, om een baan te zoeken en om wat te doen. En meisjes jullie ook. En mannen en vaders, juist wél reden. Echt als het zo was, dat je onder die gesloten hemel zat, net als zoveel miljoenen, dan zou dat opgaan, dan heeft het allemaal weinig zin. Maar nu heeft het deze zin: Door Wiens kracht, wij niet als zulke levensvreemde mensen door het leven gaan, helemaal niet. Door Wiens kracht wij weer leren te leven. Door Wiens kracht wij leren te trouwen, door Wiens genade wij iets, hier al, iets mogen leren van dé Liefde, van het Offer.

Beste vaders en moeders, als het nu eens gezellig bij je thuis is, dan moet je niet met een zuur gezicht zeggen: Hmmm, ze kenne beter maar zoeke wat daar boven is. Daar zie je iets van wat boven is, dan zie je dat al. Het klinkt heel raar, maar het is zo. Of denk je dat dat van boven is, als je langs een of andere keet loopt en je hoort gestamp en gelal en geschreeuw waar je akelig van wordt. Dat je voelt, bah! Niet uit een soort vromigheid, maar dat je voelt, dat doet gewoon pijn aan je, dat je zegt: "Och, wat een armoede, wat een leegte, tjonge jonge". Dat je weer gauw naar je vader en moeder toe vlucht.

Daarom, vader en moeder, je moet daar niet minachtend je neus voor ophalen. Voor dat hobby'tje en voor dat spelletje, en voor dat leuke avondje. Je hoeft er de domper ook niet op te zetten als ze in een goede zin en in een goede verhouding mogen gaan verkeren en gaan trouwen. Want ik geef je de verzekering, het heeft te maken met het zoeken van de dingen die daarboven zijn. Hij geeft in Zijn genade en ontferming een zin in uw leven.

En dan kun je ook zeggen: Ja maar, ik heb er niets van terecht gebracht. Ja, dat zeg ik

CATECHISMUS ZONDAG 18 VRAAG 49 (VERVOLG)

ook hoor: Wat heb ik er van terecht gebracht? Je voelt jezelf toch een afgekeurde moeder, een afgekeurde vader. Maar als je nu maar oog mag hebben dat die voetstapjes die je ziet hè, door jouw leven heen, van de Heilige Geest, dat is nu precies het verschil tussen dag en nacht. Die Heilige Geest is met jullie, met mij, met de jongens en de meisjes, bezig. Niet om ze op een kluitje, als het ware, te scheppen, als van die vreemden. Nee, maar Hij is bezig dat ze hun kracht, hun hulp daarboven leren zoeken. Waardoor het zin krijgt wat hier op aarde gebeurt.

Dan kun je zeggen: Ja, maar heeft dat nu zoveel zin? Ik heb zo'n rotwerkje, zo'n rotklusje. Dat weet ik wel, de vloek werkt overal in door, ook in de arbeid. Maar als je zoekt wat daarboven is dan weet je toch, mag je weten, het is niet voor niets. het is niet voor niets dat jij daar zit, jij daar, jij daar. Dat is niet voor niets. Want de kracht van de Geest, de Heilige Geest, gaat door om ons te leren.

"En niet dat op de aarde is". Dat betekent, niet het gesloten circuit. Niet, dat het alleen maar voor nu is. Je bent niet getrouwd voor vijftig of twintig jaar. Maar mag ik het dan zo zeggen, ja, het is ketters wat ik nu zeg, maar ik zeg het alleen om de bedoeling: Je bent voor eeuwig getrouwd.

Ja, maar in de hemel is toch geen huwelijk meer en in de hemel is toch alles anders? Dat weet ik wel, we zullen zijn, zegt Hij, als de engelen Gods. In de hemel wordt niet ten huwelijk gegeven, of ten huwelijk genomen. Maar toch durf ik erbij te zeggen, het is voor eeuwig.

En er is ontzaggelijke gebrokenheid in het leven, de zonde heeft overal zijn stempel op gezet, maar daar is iets van de eeuwigheid in wanneer wij waarachtig geloven dat die lieve Heilige Geest is er om ons te louteren, om ons te leren. Om ons van het pad van de zonde af te keren. Om onze zelfzucht in te tomen, ons egoïsme, ons ik-ik, altijd is Hij maar bezig. Het komt niet klaar, dat weet ik. De laatste stap is definitief, dat is de grootste stap tegelijk, de dood. Dan valt al het onze weg. Maar alles wat gedragen werd, je vriendschap, je liefde, wat gedragen werd door de kracht van de Geest van boven, dat blijft.

Ik kan het niet uitleggen, ik kan het niet allemaal verklaren, maar ik weet ergens, ik heb het één keer gezien in mijn leven, dat blijft. Dat blijft voor eeuwig. Daar hoef je niet aan te twifelen. Hoe het zal blijven weet ik niet precies, maar het zal blijven.

Daarom, geliefden in de Heere Jezus Christus, laten wij dat Woord mogen kennen als een lamp voor de voet. Want er is een weg, er is een weg. De Weg, er is uitkomst. Door Zijn kracht, in Zijn genade.

En dan zult u zeggen, die zo menigmaal gezegd hebt, waar ben ik voor op de wereld, ja, om een hoop kwaad te doen. En om mijn arme man of arme vrouw nog verdriet te doen, en om dat of dat. Nee, zegt de Heilige Geest. Nee, Ik ben gekomen om u te wederbaren tot een levende hoop. En om u er naartoe te laten groeien, naar de oogst. Om dan in volkomenheid God eeuwig te danken, voor Zijn troon en hier beneden.

AMEN